

Jiří

Weinberger

nerovnováha

jiné
povídky

Jiří Weinberger
Nerovnováha a jiné povídky

Jiří

Weinberger

nerovnováha

jiné
povídky

BARONET
Praha 2011

© Jiří Weinberger, 2011
Typography © Honza Petruželka, 2011
© BARONET, 2011
ISBN 978-80-7384-376-2

Mám pro sebe špatnou zprávu

Mám pro sebe velice špatnou zprávu: Ano, narodil jsem se v minulém století a marnotratně jsem v něm strávil větší část svého života. V tom dávném dávnověku jsem se často hloupě ptal: Proč? Proč věci fungují tak, jak fungují? Proč platí Pythagorova věta? Proč máme příliv, proč odliv? Proč a jak pracuje benzinový motor?

Proč? A proč se ptát proč? Takové otázky přece dávno ztratily význam. Neptáme se: Proč to či ono?, ptáme se: Kolik procent lidí si myslí to, a kolik procent lidí si myslí ono?

Tak třeba to dávno tradované: sání – komprese – výbuch – výfuk, kliková hřídel, spojka atd., až po točící se kola a tření o silnici. Budoucí řidič to kdysi musel chápat. Dnešní řidič to chápat nemusí, a přesto může jet sto osmdesát v autě za milion osm set.

Proč a jak počítá počítač? To už je otázka jen pro pár bláznů. Odpověď jsem i já dávno zapomněl. Nevadí mi to. Doba je dětinská. I mně už postačí dětinské legrácky na úrovni, řekněme, vtipnějších reklam, třeba: MLSÁNÍ – KOMPRESSE – VÝBUCH – VÝFUK, to je přece velmi vtipné! Anebo není? Mám se raději přidržet důstojného EXPOZICE – KOLIZE – KRIZE – KATARZE?

Proč raději dětinsky? Inu, mě už nikdo k ničemu nedonutí! Do současného století přece nepatřím. Kam tedy patřím? Těžko říct. Patřit do století minulého nedává smysl, protože žádné minulé století už není a nebude.

Jenom někdy, a ne moc často, mi hlavou kmitne myšlenka, která dokazuje, že tu dnes přece jen plnohodnotně žiju: ve svém století, na svém místě, ve svém čase. Chodívám takovou